STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

Un sfert de veac de urmărire:

DOCUMENTE DIN DOSARELE SECRETE ALE *Generalului* NICOLAE RĂDESCU

editura enciclopedică

„Nu ne interesează regimul pe care Sovietele înțeleg să ți-l dea. Le privește. Noi însă nu voim comunism, voim să fim lăsați să ne trăim viața așa cum o înțelegem noi, fără să supărăm pe nimeni și fără să ne amestecăm acolo unde nu este treaba noastră.

O pretențiune mai legitimă și mai puțin supărătoare nu poate fi. În clipa în care această firească pretențiune a noastră ar fi satisfăcută, totul s-ar schimba ca prin farmec.

Iată dar la ce se reduce acum [ceea] ce guvernul Groza vrea să facă să se creadă că ar fi ostilitate față de Soviete.

Pentru ajungerea la rezultatul care să pună capăt oricărei încordări, poporul românesc nu cere decât un singur lucru: un guvern neutru care, sub control aliat, să garanteze alegeri libere. Guvernul care va ieși din alegeri, oricare va fi el, țara îl va accepta fără murmur“ .

„Din tot ceea ce se petrece în țară se desprinde, în mod limpede, urmărirea în mod metodic a unui plan care, cu strictețe aplicat, să dea prilej să se producă nemulțumiri și dezordini, iar în final, haosul și anarhia să devină suportul unei revoluții comuniste, căreia să-i urmeze proiectata „republică românească“ înglobată la U.R.S.S.“.

„Iar dacă din scurta mea guvernare n-ar rămâne decât această înviorare a conștiinței naționale și a credinței într-o schimbare în bine, sunt mulțumit. Poporul se timorase. Prin câteva cuvântări vibratoare, indignate și cu hotărâre spuse, amorțeala a fost risipită“.

Generalul Nicolae Rădescu

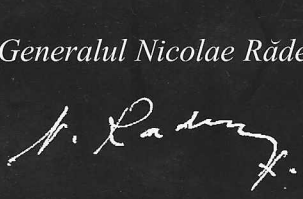

EDITORII

Monica Grigore — Licențiată în istorie, Universitatea din București (1998); consilier superior în cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; masterand în istorie, Université de Montréal; coautor al lucrării „Membrii C.C. al P.C.R. (1945–1989). Dicționar" (în curs de apariție).

Oana Ionel — Licențiată în istorie, Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași (1999); bursier Erasmus, „Università degli Studi di Bari" — Italia (2000); studii aprofundate, Universitatea „Al. I. Cuza" din iași (2001); doctorand în istorie, Universitatea din București; consilier asistent în cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; coautor al lucrării „Membrii C.C. al P.C.R. (1945–1989). Dicționar" (în curs de apariție).

Dragoș Marcu — Liceațiat în istorie, Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași (1999); liceațiat în drept, Universitatea din București (2002); masterat în Istoria Sud-Estului Europei, Universitatea din București (2001); doctorand în istorie, Universitatea din București; consilier principal în cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Consiliul Național
pentru Studierea Arhivelor Securității

UN SFERT DE VEAC DE URMĂRIRE: DOCUMENTE DIN DOSARELE SECRETE ALE GENERALULUI NICOLAE RĂDESCU

Documente selectate și editate de:
MONICA GRIGORE, OANA IONEL, DRAGOȘ MARCU
Studiu introductiv de
Prof. univ. dr. GHEORGHE ONIȘORU

EDITURA ENCICLOPEDICĂ
București, 2004

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Un sfert de veac de urmărire: documente din dosarele secrete ale generalului N. Rădescu / ed.: Monica Grigore, Oana Ionel, Dragoș Marcu; studiu introductiv: Gheorghe Onișoru. – București: Editura Enciclopedică, 2004

I.S.B.N.: 973–45–0476–2

I. Grigore, Monica (ed.)
II. Ionel, Oana (ed.)
III. Marcu, Dragoș (ed.)
IV. Onișoru, Gheorghe (studiu introductiv)

94(498) "19" Rădescu, N.
342.51(498) "1944/1945"
929 Rădescu, N.

Lucrarea apare cu sprijinul Ministerului Culturii și Cultelor

Lucrarea apare cu sponsorizarea
S.C. NEXTROM International Co. S.R.L. București

STUDIU INTRODUCTIV

Generalul Nicolae Rădescu a rămas în istorie ca fiind ultimul preşedinte anticomunist al Consiliului de Miniştri, guvernarea sa precedând momentul 6 martie 1945. Cele trei luni decisive în care Rădescu şi-a asumat dificila misiune de a conduce un cabinet de coaliţie, la care participau miniştri reprezentând Partidul Naţional Ţărănesc, Partidul Naţional Liberal şi Frontul Naţional Democrat, au pus în lumină voinţa fermă a generalului de a salva democraţia şi tăria lui de caracter de a înfrunta deschis comunismul aflat în plină ascensiune, sub protecţia trupelor Armatei Roşii[1].

Firea nonconformistă a lui Nicolae Rădescu îl condusese deja spre conflicte cu cei care conduceau ţara. Astfel, el era în atenţia organelor Siguranţei Statului încă din 1934[2], nefiind agreat de regele Carol II şi datorită relaţiilor sale cu mişcarea legionară, mai precis cu gruparea Stelescu. De altfel, chiar liderii Gărzii de Fier luaseră la un moment dat decizia de a-l condamna la moarte tocmai pentru sprijinul dat lui Stelescu.

O altă iniţiativă a lui Rădescu se va produce în timpul guvernării Antonescu. În urma unui discurs rostit de reprezentantul Germaniei la Bucureşti, baronul Manfred von Killinger, la sala „Aro", generalul îi va adresa o scrisoare, la 7 septembrie 1941, în care va avea curajul să-şi susţină critica faţă de regim în ceea ce privea continuarea războiului dincolo de Nistru[3]. Consecinţa a fost internarea lui Rădescu în lagărul de la Tg. Jiu.

În aceste condiţii, numele generalului era avut în vedere cu prilejul tatonărilor politice ce au premers actului de la 23 august 1944. Având imaginea publică a unui om

---

[1] Vezi pe larg monografia lui Dinu C. Giurescu, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, Bucureşti, 1996. Asupra intervalului decembrie 1944—martie 1945 vezi şi Gheorghe Onişoru, *Preliminarii politice la 6 martie 1945. Activitatea guvernului Rădescu*, în „Anuarul Institutului de Istorie A.D. Xenopol Iaşi", tom XXXII/1995, p. 133–146.

[2] Conform documentelor 26 şi 27.

[3] Vezi documentul 69.

care se opusese tentațiilor totalitare, Rădescu va fi rechemat în rândul cadrelor active, cu gradul de general de corp de armată, la 15 octombrie 1944[4]. Mai mult, suveranul îi va încredința dificila poziție de șef al Marelui Stat Major într-o vreme extrem de tulbure, când comportamentul și abuzurile trupelor sovietice riscau să arunce România în haos.

Totuși generalul simțea că poate să se implice mai mult în viața politică, motiv pentru care el va accepta însărcinarea regelui de a forma un nou guvern la 25 octombrie[5]. Cu toate că misiunea a eșuat, pentru moment fiind preferat tot generalul Constantin Sănătescu, pentru Rădescu a fost un bun antrenament, întrucât criza politică a reizbucnit repede la București, astfel că, la 2 decembrie 1944, regele Mihai îl va chema din nou pentru a-i solicita să încerce formarea unui Cabinet de uniune națională.

După mai multe runde de negocieri, la 6 decembrie 1944 își începea activitatea ultimul guvern de coaliție autentică din România, aflată în pragul instaurării dictaturii comuniste. Acesta era bazat pe paritatea dintre trei forțe: Partidul Național Țărănesc, Partidul Național Liberal și Frontul Național Democrat[6]. Misiunea cabinetului Rădescu se anunța ca fiind una practic imposibilă, în condițiile în care eforturile generalului de a reinstaura ordinea în țară erau sabotate chiar din interiorul executivului de către comuniști și aliații lor, în primul rând de Frontul Plugarilor, care avea misiunea de a crea o stare explozivă în mediul rural. De aceea, cu toate că Rădescu a preluat și Ministerul de Interne, revendicat vehement de comuniști pentru reprezentantul lor Teohari Georgescu, măsurile preconizate la nivelul guvernului nu puteau fi transpuse în practică.

Nu ne propunem să insistăm aici asupra celor trei luni de guvernare care, de altfel, sunt bine reprezentate prin documente reproduse în volum. Dorim să subliniem doar faptul că Rădescu s-a remarcat din nou printr-o poziție fermă în fața agresiunii comuniste, având curajul chiar în ședință a Consiliului de Miniștri, la 16 februarie 1945, să afirme:

„Dacă se continuă, după avertismentul pe care îl dau, vă spun cuvânt mare: împingeți țara la război civil.

Nu provoc pe nimeni.

---

[4] Decretul regelui Mihai publicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 242, 19 octombrie 1944, p. 6.746.

[5] Pentru o analiză a vieții politice din România în toamna anului 1944 vezi, pe larg, Gheorghe Onișoru, *Alianțe și confruntări între partidele politice din România, 1944–1947*, București, 1996.

[6] Pentru componența guvernului vezi Arhiva Națională Istorică Centrală, fond Casa Regală Mihai, dosar 56/1944, f. 12–13. Decretul regal de numire a fost publicat în Monitorul Oficial, partea I, nr. 283 bis, 6 decembrie 1944, p. 7.957.

Însă în situația pe care o am, mă voi opune din toate puterile și, dacă este nevoie să ajungem la război civil, îl voi face, domnilor, oricare va fi rezultatul"[7].

Rădescu nu s-a limitat la vorbe, încercând să se adreseze populației pentru a explica starea de lucruri. El a luat cuvântul la radio, la 24 februarie 1945, în urma violentelor incidente din Piața Palatului, și i-a atacat pe comuniști în termeni foarte duri, motiv pentru care sindicatul tipografilor, controlat de F.N.D., a interzis publicarea discursului în presa de a doua zi. Toate acestea au condus la iritarea sovieticilor, Stalin trimițându-l la București pe adjunctul ministrului de externe, Andrei Ianuarevici Vâșinski. În urma cererii exprese a emisarului rus, Regele Mihai era forțat să primească demisia lui Nicolae Rădescu la 28 februarie 1945[8].

Pentru bătrânul general, născut în 1876, a urmat o perioadă dificilă. Urmărit de comuniști, el s-a refugiat la ambasada Marii Britanii la București, reușind să se sustragă vexațiunilor regimului. Până la 15 iunie 1946, Rădescu a fost urmărit continuu, astfel că evadarea spectaculoasă către Cipru nu a făcut decât să-i redea libertatea. Cu toate că avea 70 de ani când a sosit în lumea liberă, Nicolae Rădescu s-a afirmat ca un adevărat catalizator al exilului, prestigiul său fiind pus în slujba apărării intereselor României. Perioada mai puțin cunoscută a evadării și exilului este, de asemenea, bine reprezentată în volumul de față.

Printr-o fericită întâmplare, de pe urma căreia beneficiază în primul rând cercetătorii și cei care doresc să cunoască adevărul istoric, nuanțând perioade, evenimente sau rolul unor personalități, însemnările personale ale generalului Nicolae Rădescu se găsesc astăzi în Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Pe baza celor descoperite de Securitate în primăvara anului 1964 în casa doamnei Aura Sachelarie, nepoata fostului premier, s-a format dosarul Informativ 121, conform actualei cote de la C.N.S.A.S., care cuprinde însemnări ale lui Rădescu ce tratează evenimentele din 1944 și 1945.

Acest dosar, în mai multe volume, este completat de cel în anchetă, P. 18, documentele inserate oferind informații foarte importante asupra unor evenimente precum relațiile lui Rădescu cu Carol II, legăturile cu Mihail Stelescu, conducătorul unei grupări rupte din mișcarea legionară, „Cruciada Românismului", scrisoarea către Manfred von Killinger din 7 septembrie 1941, care a dus la internarea generalului în lagărul de la Tg. Jiu. Desigur, nu lipsesc referiri la preliminariile politice ale actului de la 23 august 1944, la viața politică din România „democrat-populară", la fuga și exilul lui Rădescu.

Volumul pe care-l edităm este completat și de un alt dosar referitor la Nicolae Rădescu, provenit din Arhiva Serviciului de Informații Externe, având în arhiva noastră

---

[7] Stenograma reprodusă în documentul 149.

[8] Pe larg, Radu Ciuceanu, Ioan Chiper, Florin Constantiniu, Vitalie Văratec, *Misiunile lui Andrei I. Vâșinski în România. Din istoria relațiilor româno-sovietice, 1944–1946. Documente secrete*, București, 1997.

cota S.I.E. 21. Aceasta oferă detalii mai ales asupra pregătirii și realizării spectaculoasei evadări a generalului cu un avion în direcția Cipru[9].

Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2000, prin care erau anulate sentințele justiției comuniste în lotul Mișcării Naționale de Rezistență, avându-l în frunte pe generalul Aurel Aldea, iar în lot și pe generalul Nicolae Rădescu, încheie în mod firesc volumul. Parcurgându-l, atât specialiștii, cât și publicul larg, vor avea posibilitatea să-și întregească imaginea asupra instaurării comunismului în România, dar și asupra unuia dintre cei care au avut tăria să înfrunte noul sistem cu prețul exilului. La câteva luni după reabilitare (17 ianuarie 2000), Nicolae Rădescu a fost reînhumat în capela familiei de la cimitirul Bellu din București, ca urmare a unei intervenții guvernamentale.

Publicarea de către C.N.S.A.S. a volumului de față, dedicat unei mari personalități care s-a opus instaurării totalitarismului comunist în România, este mai mult decât rezultatul unui efort de cercetare. Este, în primul rând, un act de restituire a unei pagini de istorie și, nu în ultimul rând, un omagiu adus unei mari personalități: generalul Nicolae Rădescu.

Decembrie 2003

Prof. univ. dr. GHEORGHE ONIȘORU

---

[9] Acest dosar a stat la baza studiului publicat de Meda Gavriluț și Gheorghe Onișoru, *La începutul războiului rece: evadarea și exilul generalului Rădescu,* în volumul *Un destin și o viață*, Institutul Național pentru Studierea Totalitarismului, 2003, p. 268–281.

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Documentele din acest volum, selectate din Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității – fond Informativ, dosar nr. 121 / 7 volume, fond Penal, dosar nr. 18 / 94 de volume și fond S.I.E., dosar nr. 21 / 2 volume – au fost organizate de către editori în două părți, intitulate generic *Manuscrise* și *Documente*.

Prima parte prezintă o serie de însemnări și diverse scrisori, din perioada 1933–1937 și cea imediat următoare guvernării, până la plecarea generalului Nicolae Rădescu din țară (17 iun. 1946). Documentele din această primă parte au fost descoperite de Securitate abia la 6 apr. 1964, în urma unei percheziții la domiciliul nepoatei generalului, Aura Sachelarie. Majoritatea însemnărilor au fost făcute pe file volante, nenumerotate, cu antetul: Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale — Direcția Cabinetului, Ministerul Sănătății și Ministerul Afacerilor Interne — Cabinetul Ministrului. Documentul nr. 16, deși dactilografiat, a fost inclus de editori în prima parte a volumului deoarece a fost redactat de generalul Nicolae Rădescu în aceeași manieră cu manuscrisele propriu-zise. Editorii au ordonat aceste documente tematic și cronologic (deși nedatate, manuscrisele au oferit anumite indicii pentru o datare relativă, marcată prin paranteze drepte). Temele în jurul cărora au fost grupate documentele sunt: guvernarea Nicolae Rădescu (documentele nr. 1–6), guvernarea Petru Groza (documentele nr. 6–11), relațiile cu U.R.S.S. (documentele nr. 12–17), propuneri privind politica internă și externă a României (documentele nr. 18–19), discursuri către tineri (documentele nr. 20–21) și varia (documentele nr. 22–26).

Partea a doua cuprinde documente întocmite atât de Siguranța Statului cât și de Securitate în perioada 1934–1953, precum și unele informații din exil. Ele prezintă — în stilul caracteristic serviciilor secrete — atât opiniile și atitudinile politice ale generalului Nicolae Rădescu cât și reacțiile principalilor factori politici ai momentului.

Pentru a oferi o mai bună privire de ansamblu, editorii au optat pentru republicarea unor documente. Astfel, documentele nr. 69, 150, 151, 152 și 153 au fost publicate parțial sau integral în Dinu C. Giurescu, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, București, 1996. Documentul nr. 124 a fost publicat în ziarul „Scânteia", an I, nr. 79, din 9 decembrie 1944. Documentul nr. 142 a fost publicat în Dinu C. Giurescu, *Cum a fost înlăturat guvernul Rădescu*, în „Magazin istoric", XXVII, nr. 2 (311), februarie 1993, p. 24–28 și parțial în Dinu C. Giurescu, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, București, 1996. Documentele nr. 153, 178, 200, 215, 218, 253 au fost publicate în *Cartea Albă a Securității*, vol. 1, editat de Serviciul Român de Informații în anul 1997. Documentele nr. 142 și 153 au fost publicate în *România viața politică în documente 1945*, București, 1994. Documentele nr. 161, 187 și 222 au fost publicate în Florica Dobre, Alesandru Duțu, *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România*, vol. 1, *29 august 1944–28 decembrie 1946*, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, București, 2000. Documentele nr. 187 și 224 au fost publicate în Alesandru Duțu, Florica Dobre, *Drama generalilor români (1944–1964)*, București, 1997. Documentul nr. 224 a fost publicat în Aurel Sergiu Marinescu, *O contribuție la istoria exilului românesc*, vol. 2, Editura Vremea, București, 2002. Documentul nr. 241 a fost publicat în Nicolae Rădescu, *Munca forțată în România*, cuvânt înainte de M. Fărcășanu, traducere din engleză de Ruxandra Mihăilă, Editura Jurnalul Literar, București, 2000.

În editarea documentelor s-a respectat textul original, care a fost redat cât mai fidel. Au fost făcute doar modificări impuse de normele ortografice actuale, greșelile evidente de dactilografiere fiind corectate. Sublinierile au fost redate prin scriere cursivă. Intervențiile editorilor în text sunt semnalate prin paranteze pătrate, cu excepția întregirii cuvintelor privind gradele militare. Adnotările pe marginea documentelor sunt redate prin litere cursive, iar numele de persoane apărute greșit au fost corectate prin confruntarea mai multor surse. În partea finală a volumului am scanat unele din aceste documente (scrise de generalul Nicolae Rădescu sau adresate acestuia). Observațiile editorilor au fost inserate ca note de subsol.

Dintre documentele inedite se remarcă mai ales *Însemnările*, valoroase mărturii, care nu numai că redau îndeaproape evenimentele, dar consacră personalitatea generalului, confirmând cuvintele profetice ale mareșalului Averescu din momentul aderării lui Nicolae Rădescu la Partidul Poporului, în februarie 1933: *Sunt convins că și pe teren politic generalul Rădescu va fi ceea ce a fost pe teren militar: un element distins și un caracter de toată nădejdea.*

Dorim să mulțumim pentru sprijin și observații doamnei Florica Dobre și domnilor Prof. univ. dr. Gheorghe Onișoru, Prof. univ. dr. Andrei Pippidi și Silviu B. Moldovan.

Mulțumiri îndeosebi domnului Claudiu Secașiu pentru îndrumările oferite cu generozitate pe tot parcursul elaborării acestui volum.

Pentru a oferi o mai bună privire de ansamblu, editorii au optat pentru republicarea unor documente. Astfel, documentele nr. 69, 150, 151, 152 și 153 au fost publicate parțial sau integral în Dinu C. Giurescu, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, București, 1996. Documentul nr. 124 a fost publicat în ziarul „Scânteia", an I, nr. 79, din 9 decembrie 1944. Documentul nr. 142 a fost publicat în Dinu C. Giurescu, *Cum a fost înlăturat guvernul Rădescu*, în „Magazin istoric", XXVII, nr. 2 (311), februarie 1993, p. 24–28 și parțial în Dinu C. Giurescu, *Guvernarea Nicolae Rădescu*, București, 1996. Documentele nr. 153, 178, 200, 215, 218, 253 au fost publicate în *Cartea Albă a Securității*, vol. 1, editat de Serviciul Român de Informații în anul 1997. Documentele nr. 142 și 153 au fost publicate în *România viața politică în documente 1945*, București, 1994. Documentele nr. 161, 187 și 222 au fost publicate în Florica Dobre, Alesandru Duțu, *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România*, vol. 1, *29 august 1944–28 decembrie 1946*, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, București, 2000. Documentele nr. 187 și 224 au fost publicate în Alesandru Duțu, Florica Dobre, *Drama generalilor români (1944–1964)*, București, 1997. Documentul nr. 224 a fost publicat în Aurel Sergiu Marinescu, *O contribuție la istoria exilului românesc*, vol. 2, Editura Vremea, București, 2002. Documentul nr. 241 a fost publicat în Nicolae Rădescu, *Munca forțată în România*, cuvânt înainte de M. Fărcășanu, traducere din engleză de Ruxandra Mihăilă, Editura Jurnalul Literar, București, 2000.

În editarea documentelor s-a respectat textul original, care a fost redat cât mai fidel. Au fost făcute doar modificări impuse de normele ortografice actuale, greșelile evidente de dactilografiere fiind corectate. Sublinierile au fost redate prin scriere cursivă. Intervențiile editorilor în text sunt semnalate prin paranteze pătrate, cu excepția întregirii cuvintelor privind gradele militare. Adnotările pe marginea documentelor sunt redate prin litere cursive, iar numele de persoane apărute greșit au fost corectate prin confruntarea mai multor surse. În partea finală a volumului am scanat unele din aceste documente (scrise de generalul Nicolae Rădescu sau adresate acestuia). Observațiile editorilor au fost inserate ca note de subsol.

Dintre documentele inedite se remarcă mai ales *Însemnările*, valoroase mărturii, care nu numai că redau îndeaproape evenimentele, dar consacră personalitatea generalului, confirmând cuvintele profetice ale mareșalului Averescu din momentul aderării lui Nicolae Rădescu la Partidul Poporului, în februarie 1933: *Sunt convins că și pe teren politic generalul Rădescu va fi ceea ce a fost pe teren militar: un element distins și un caracter de toată nădejdea.*

Dorim să mulțumim pentru sprijin și observații doamnei Florica Dobre și domnilor Prof. univ. dr. Gheorghe Onișoru, Prof. univ. dr. Andrei Pippidi și Silviu B. Moldovan.

Mulțumiri îndeosebi domnului Claudiu Secașiu pentru îndrumările oferite cu generozitate pe tot parcursul elaborării acestui volum.

LISTĂ DE ABREVIERI

A.C.N.S.A.S. – Arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității
A.R.L.U.S. – Asociația Română pentru Legături cu Uniunea Sovietică
A.S.A.M. – Administrația Comercială a Stabilimentelor Industriale ale Aeronauticii Militare
C.C. – Comitetul Central
C.D. – Corpul Detectivilor
C.F.R. – Căile Ferate Române
C.J.M. – Codul Justiției Militare
C.N. – Comitetul Național
C.P. – Cod Penal
D.G.P. – Direcția Generală a Poliției
F.N.D. – Frontul Național Democrat
G.S. – Graiul Sângelui
H.A.I. – Haiducii lui Avram Iancu
M.A.N. – Marea Adunare Națională
M.A.S. – Ministerul Afacerilor Străine
M.N.R. – Mișcarea Națională de Rezistență
M.S.(R.) – Majestatea Sa (Regele/Regina)
M.S.M. – Marele Stat Major
N.S.D.A.P. – Partidul Național Socialist Muncitoresc din Germania
N.K.V.D. – Comisariatul Poporului pentru Afacerile Interne
N.Y. – New York
P.C.R. – Partidul Comunist Român
P.M.R. – Partidul Muncitoresc Român
P.N.L. – Partidul Național Liberal
P.N.Ț. – Partidul Național Țărănesc
P.P.C. – Prefectura Poliției Capitalei
P.S.D. – Partidul Social Democrat
P.T.T. – Poștă, Telegraf, Telefon
S.S.I. – Serviciul Special de Informații
U.R.S.S. – Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste
U.S.A. – Statele Unite ale Americii

LISTA DOCUMENTELOR

Partea I – Manuscrise

1. 1964 aprilie 6.
Notă explicativă privind descoperirea unor manuscrise ale generalului Nicolae Rădescu în casa nepoatei sale, Aura Sachelarie.

2. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre formarea guvernului.

3. [1945, după 6 martie].
Tratativele dintre generalul Nicolae Rădescu și comuniști pentru formarea guvernului.

4. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre relațiile cu F.N.D.

5. [1945, noiembrie ?].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre guvernarea sa și perioada următoare.

6. [1945, noiembrie].
Scrisoare a generalului Nicolae Rădescu către delegatul american la București, Mark Ethridge.

7. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre atitudinea comuniștilor față de legionari.

8. [1945, după 23 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre reforma agrară.

9. [1945, aprilie?].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre legea privind criminalii de război.

10. [1945, după aprilie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre diviziile românești formate din prizonieri de război.

11. [1945, iunie?].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre judecarea criminalilor de război.

12. [1945, martie].
Scrisoare a generalului Nicolae Rădescu către A.I. Vâșinski.

13. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre implicarea Uniunii Sovietice în afacerile interne ale României.

14. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre relațiile României cu Uniunea Sovietică.

15. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre relațiile cu oficiali din Uniunea Sovietică.

16. [1945, după 8 noiembrie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre implicarea Uniunii Sovietice în treburile interne ale României și despre situația țării.

17. [1945, sfârșitul anului].
Scrisoare a generalului Nicolae Rădescu către ambasadorul sovietic la București, Kavtaradze.

18. [1945, după 6 martie].
Însemnări ale generalului Nicolae Rădescu despre măsurile ce ar trebui adoptate în politica internă și externă a României.

19. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre dezvoltarea satelor.

20. [1935–1937].
Cuvântarea generalului Nicolae Rădescu ținută în fața studenților din Cluj.

21. [1935–1937].
Cuvântare a generalului Nicolae Rădescu pentru tineri.

22. 1933 septembrie.
Discuții Rădescu - Maniu privind politica Regelui Carol al II-lea.

23. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre împrejurările în care a cerut azil la Legația Marii Britanii și modul în care a fost tratat aici.

24. [1945, după 6 martie].
Însemnările generalului Nicolae Rădescu despre problema evreiască.

25. 1945 august 15.

Scrisoare adresată Regelui Mihai I de către generalul Nicolae Rădescu cu privire la sărbătorirea zilei de 23 august 1945.

26. 1945 octombrie 23.

Scrisoare adresată de generalul Nicolae Rădescu lui Constantin Titel Petrescu.

Partea a II-a – Documente

27. 1933 februarie 18.

Adeziunea generalului Nicolae Rădescu la Partidul Poporului, publicată în ziarul „Îndreptarea".

28. 1934 ianuarie 10.

Notă privind filajul casei generalului Nicolae Rădescu.

29. 1934 noiembrie 2.

Ordin al Direcției Generale a Poliției către mai multe puncte de frontieră referitor la ținerea evidenței intrărilor și ieșirilor din țară ale generalului Nicolae Rădescu.

30. 1935 februarie 22.

Notă despre legăturile generalului Nicolae Rădescu cu ofițeri în rezervă.

31. 1935 februarie 23.

Notă privind atitudinea generalului Nicolae Rădescu față de afacerea Škoda.

32. 1935 februarie 23.

Notă privind discuțiile purtate de profesorul Marin Ștefănescu, generalul Constantin Dragu și generalul Nicolae Rădescu cu Iuliu Maniu, despre formarea unui „Front Național".

33. 1935 martie 5.

Declarațiile generalului Nicolae Rădescu despre campania din Ardeal a asociației „Cultul Patriei" și despre intențiile acestei organizații.

34. 1935 martie 14.

Notă privitoare la discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu și Gheorghe Brătianu despre alegerile parțiale din data de 12 aprilie 1935.

35. 1935 martie 19.

Notă despre ședința săptămânală a asociației „Cultul Patriei", secțiunea tineret și distribuirea publicației clandestine „Crezul nostru".

36. 1935 aprilie 13.

Notă referitoare la plecarea generalului Nicolae Rădescu în Italia.

37. 1935 aprilie 18.

Notă privind plecarea generalului Nicolae Rădescu în străinătate pentru a discuta cu mareșalul Averescu despre I. Gh. Stoian.

38. 1935 aprilie 26.

Notă despre impresiile generalului Nicolae Rădescu comunicate fruntașilor averescani și georgiști, la întoarcerea din străinătate.

39. 1935 mai 8.

Notă despre urmărirea de către Poliție a generalului Nicolae Rădescu, înainte de plecarea din țară și în timpul șederii sale în străinătate.

40. 1935 mai 25.

Notă referitoare la acțiunea Frontului Constituțional în legătură cu sărbătorirea Restaurației.

41. 1935 mai 29.

Notă privind discuțiile purtate de Mihail Stelescu și Constantin Caragea cu generalul Nicolae Rădescu despre organizarea studenților care urmau să secondeze acțiunea Frontului Constituțional.

42. 1935 iunie 5.

Notă despre intenția asociației „Cultul Patriei" de a organiza o manifestație împotriva guvernului cu ajutorul preoților nemulțumiți de salarii.

43. 1935 iunie 12.

Relatare despre spionarea generalului Nicolae Rădescu prin intermediul unei chiriașe de-a sa.

44. 1935 octombrie 22.

Notă privitoare la discuțiile generalului Sârbu și colonelului Brătoianu cu generalul Rădescu despre Regele Carol al II-lea și acțiunea organizată de „Cultul Patriei" pentru înlăturarea sa.

45. 1935 noiembrie 12.

Discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu și profesorul Marin Ștefănescu despre încercarea de eliberare a lui Mihail Stelescu și despre activitatea grupului „Cruciada Românismului" pe timpul lipsei de la conducere a șefului său.

46. 1935 noiembrie.

Notă din ziarul grecesc „To Proi" privind arestarea generalului Rădescu, a doctorului Gerota și a avocatului Vasiliu-Cluj, de către Siguranța Statului.

47. 1935 noiembrie 19.

Notă despre supravegherea generalului Nicolae Rădescu.

48. 1935, decembrie 4

Notă referitoare la nemulțumirea generalului Nicolae Rădescu față de acțiunea Frontului Constituțional.

49. [1935].

Notă despre atitudinea generalului Nicolae Rădescu în legătură cu afacerea Skoda.

50. [1935].

Notă despre intenția generalului Nicolae Rădescu de a-l înfrunta pe Corneliu Codreanu.

51. 1936 martie 3.

Notă despre acțiunile preconizate împotriva camarilei de către Gheorghe Brătianu și candidatura generalului Nicolae Rădescu pentru locul de deputat al circumscripției Arad.

52. 1936 martie 6.

Notă despre campania electorală pe care o va duce generalul Nicolae Rădescu pentru alegerile de la Arad.

53. [1936 iulie].

Notă despre călătoria generalului Nicolae Rădescu în județul Arad cu intenția de a trece frontiera în Ungaria și a expedia o scrisoare Reginei Maria și întâlnirile pe care le-a avut în regiune.

54. 1936 iulie 18.

Notă informativă despre preluarea conducerii „Cruciadei Românismului" de către generalul Nicolae Rădescu.

55. [1936].

Notă despre nemulțumirea comandamentului legionar provocată de legăturile dintre generalul Nicolae Rădescu și Mihail Stelescu.

56. 1936 august 26.

Articol al generalului Nicolae Rădescu despre demisia generalului Moruzi din armată, nepublicat din cauza cenzurii.

57. 1936 octombrie 16.

Notă privind nehotărârea generalului Nicolae Rădescu de a prelua conducerea „Cruciadei Românismului".

58. 1936 noiembrie 17.

Notă despre acțiunea generalului Nicolae Rădescu de a grupa în jurul mareșalului Alexandru Averescu asociațiile patriotice cu scopul de a schimba starea de lucruri din țară.

59. 1936 noiembrie 29.

Notă despre intenția generalului Nicolae Rădescu de a organiza o rezistență față de acțiunile „echipelor morții".

60. [1936].

Notă despre hotărârea înființării unui „Comitet contra Ucigașilor" condus de generalul Nicolae Rădescu.

61. 1937 aprilie 2.

Notă despre legăturile generalului Nicolae Rădescu cu profesorul Forțu și intenția acestuia de a pregăti o broșură de defăimare a Regelui.

62. 1937 aprilie 26.

Notă privind atitudinea generalului Rădescu referitoare la suspendarea profesorului Forțu.

63. 1937 aprilie 26.

Notă referitoare la opiniile generalului Nicolae Rădescu față de Garda de Fier.

64. 1937 mai 26.

Notă despre vânzarea unui apartament Reginei Maria de către generalul Nicolae Rădescu.

65. 1937 iunie 3.

Notă despre criza de guvern și intențiile Regelui de a trece la o guvernare dictatorială.

66. 1937 iunie 3.

Notă despre opiniile generalului Nicolae Rădescu referitoare la mareșalul Alexandru Averescu.

67. [1937].

Notă privind amânarea executării generalului Nicolae Rădescu de către Garda de Fier.

68. [1937].

Notă despre intenția Regelui de a instaura dictatura cu ajutorul Gărzii de Fier și concepția generalului Nicolae Rădescu despre aceasta.

69. 1939 februarie 2.

Notă despre cadoul trimis cu ocazia Anului Nou generalului Nicolae Rădescu de Regele Carol al II-lea.

70. [1941 septembrie 7].

Scrisoare adresată de generalul Nicolae Rădescu lui Manfred von Killinger, ca răspuns la cuvântarea ținută de acesta la sala „Aro".

71. 2 octombrie 1941.

Notă despre reacția Legației Statelor Unite și a Partidului Național Țărănesc față de generalul Rădescu după trimiterea scrisorii adresate lui von Killinger.

72. 1941 octombrie 10.

Notă privitoare la reacția Legației Statelor Unite față de scrisoarea generalului Rădescu către von Killinger.

73. 1941 octombrie 22.

Adresă a Prefecturii Poliției Capitalei către comandantul Lagărului de la Tg. Jiu, prin care se face cunoscută internarea generalului Nicolae Rădescu în lagăr.

74. 1941 octombrie 23.

Adresă a Lagărului de la Tg. Jiu către Prefectura Poliției Capitalei, prin care se confirmă internarea generalului Nicolae Rădescu.

75. 1941 octombrie 27.

Adresă a Prefecturii Poliției Capitalei către Ministerul Afacerilor Interne, prin care se anunță internarea generalului Nicolae Rădescu în Lagărul de la Tg. Jiu.

76. 1942 ianuarie 15.

Adresă a Ministerului Afacerilor Interne către Direcțiunea Generală a Poliției, prin care se aprobă cererea generalului Nicolae Rădescu de transformare a pedepsei de internare în Lagărul de la Tg. Jiu cu aceea de domiciliu forțat în aceeași localitate.

77. 1942 ianuarie 21.

Adresă a Direcțiunii Generale a Poliției către Lagărul de la Tg. Jiu, prin care se anunță aprobarea cererii generalului Nicolae Rădescu de transformare a pedepsei în domiciliu forțat în Tg. Jiu.

78. 1942 februarie 6.

Adresă a Direcțiunii Generale a Poliției către Ministerul Afacerilor Interne, prin care se face cunoscut faptul că generalul Nicolae Rădescu nu acceptă domiciliul obligatoriu în orașul Tg. Jiu.

79. 1942 februarie 19.

Adresă a Ministerului Afacerilor Interne către Direcțiunea Poliției de Siguranță, prin care se comunică hotărârea că generalul Nicolae Rădescu este liber să-și aleagă forma de detenție.

80. 1942 mai 23.

Adresă a Ministerului Afacerilor Interne către Direcțiunea Generală a Poliției, prin care se anunță aprobarea cererii generalului Nicolae Rădescu de a pleca la Băile Herculane pentru 60 de zile.

81. [1942 august 2].

Adresă a Detașamentului de Poliție Băile Herculane către Direcțiunea Generală a Poliției, prin care se prezintă atitudinea generalului Nicolae Rădescu pe timpul șederii sale la Băile Herculane.

82. 1942 septembrie 29.

Adresă a Lagărului de Internați Politici Tg. Jiu către Direcțiunea Generală a Poliției, prin care se anunță eliberarea din lagăr a generalului Nicolae Rădescu și a lui Eugen Titeanu și adresele la care se vor stabili în București.

83. 1942 octombrie 1.

Notă despre susținerea lui Iuliu Maniu de către generalul Nicolae Rădescu.

84. 1942 octombrie 2.

Notă despre o scrisoare a generalului Nicolae Rădescu către Mihai Antonescu, în care protestează față de angajamentele luate la Berlin de mareșalul Antonescu.

85. 1942 noiembrie 17.

Notă despre o scrisoare adresată mareșalului Ion Antonescu, în care generalul Nicolae Rădescu insistă să nu se mai trimită trupe pe front.

86. 1942 noiembrie 19.

Notă despre afirmațiile generalului Nicolae Rădescu în legătură cu reîntoarcerea Regelui Carol al II-lea în țară.

87. 1942 noiembrie 25.

Notă despre misiunea încredințată de Iuliu Maniu generalului Nicolae Rădescu.

88. 1942 decembrie 11.

Proces-verbal al percheziției efectuate la domiciliul generalului Nicolae Rădescu.

89. 1942 decembrie 16.

Notă despre contactele generalului Nicolae Rădescu după descinderea de la domiciliul său.

90. 1943 ianuarie 25.

Notă despre consfătuirea dintre generalul Rădescu și prietenii săi despre situația frontului și trimiterea maiorului Beleuță în țară pentru a face cunoscute opiniile generalului.

91. 1943 februarie 4.

Notă despre înțelegerea dintre generalul Rădescu, Brătianu și Maniu asupra colaborării la conducerea țării.

92. 1943 februarie 15.

Notă despre discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu și Iuliu Maniu și despre o proiectată vizită în Ardeal a generalului.

93. 1943 februarie 17.

Notă despre alertarea rezidenților și informatorilor Siguranței Statului în legătură cu vizita generalului Nicolae Rădescu în Ardeal.

94. 1943 februarie 28.

Notă despre discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu, Iuliu Maniu și Dinu Brătianu în legătură cu răspândirea unor manifeste cu caracter antisemit și măsurile ce se impun în acest caz.

95. 1943 martie 3.

Notă despre o proiectată întâlnire dintre generalul Nicolae Rădescu și Iuliu Maniu în care urma să se discute despre pericolul în care se află cei care sunt antigermani.

96. 1943 mai 20.

Notă despre scrisoarea adresată de generalul Rădescu ministrului von Killinger în legătură cu discursul acestuia de la 1 mai 1943 în fața comunității germane.

97. 1943 iunie 10.

Notă despre discuțiile dintre Dinu Brătianu, Barbu Știrbey și generalul Nicolae Rădescu în legătură cu pregătirea unei acțiuni militare, în paralel cu cea politică, în vederea renunțării la alianța cu Germania.

98. 1943 iunie 13.

Notă despre întrevederile generalului Nicolae Rădescu în legătură cu scrisoarea lui Grigore Gafencu către Mihai Antonescu și Iuliu Maniu, în care se recomandă apropierea României de U.R.S.S.

99. 1943 iulie 24.

Notă privind expedierea de către generalul Nicolae Rădescu a unei scrisori către Iuliu Maniu.

100. 1943 iulie 27.

Notă despre declarațiile generalului Nicolae Rădescu în legătură cu mersul războiului.

101. [1943].

Notă despre biografia generalului Rădescu și despre relațiile sale cu Wilhelm Filderman, fost președinte al Uniunii Comunităților Evreiești.

102. 1944 ianuarie 3.

Notă despre discuțiile purtate în casa lui Barbu Știrbey în cadrul cărora generalul Nicolae Rădescu și-a afirmat intenția de a juca și un rol politic, pe lângă cel de consilier militar.

103. 1944 februarie 24.

Notă privitoare la știrile parvenite generalului Nicolae Rădescu despre soarta războiului și situația politică din țară.

104. 1944 februarie 28.

Notă despre o sinteză privind mersul războiului înaintată lui Iuliu Maniu de generalul Nicolae Rădescu.

105. 1944 februarie 28.

Notă despre replica (bazată pe observațiile generalului Nicolae Rădescu) pe care Iuliu Maniu urmează să o dea punctului de vedere exprimat de mareșalul Ion Antonescu cu privire la situația României în război.

106. 1944 martie 3.

Notă despre conținutul memoriului redactat de generalii Negrei și Rădescu pentru Iuliu Maniu.

107. 1944 martie 11.

Notă referitoare la declarația generalului Nicolae Rădescu în legătură cu tensiunea dintre România și Ungaria.

108. 1944 martie 31.

Notă despre opinia generalului Nicolae Rădescu cu privire la situația României în război, expusă generalului Constantin (Piki) Z. Vasiliu.

109. 1944 aprilie 7.

Notă despre dorința generalului Rădescu de apropiere a României de U.R.S.S., transmisă mareșalului Antonescu prin intermediul a doi miniștri.

110. 1944 aprilie 12.

Notă despre decizia generalului Nicolae Rădescu de a trece la acțiune pentru încetarea războiului.

111. 1944 aprilie 14.

Notă despre recomandarea transmisă de generalul Nicolae Rădescu lui Iuliu Maniu de a trece la fapte.

112. 1944 mai 6.

Notă despre solicitarea unei audiențe Reginei Elena de către generalul Nicolae Rădescu, cu intenția de a o sfătui ca Regele Mihai să-și asume un rol activ pe scena politică.

113. 1944 mai 19.

Notă privitoare la reluarea relațiilor dintre Gheorghe Tătărescu și generalul Nicolae Rădescu.

114. 1944 iunie 11.

Notă despre propunerea lui Iuliu Maniu ca generalul Nicolae Rădescu să preia conducerea guvernului în cazul schimbării regimului.

115. 1944 iunie 16.

Notă despre nemulțumirea generalului Nicolae Rădescu pentru că nu a fost consultat în momentul încheierii cartelului democrat cu partidele de stânga.

116. 1944 iunie 29.

Notă despre acordul dintre Iuliu Maniu și Dinu Brătianu ca generalul Nicolae Rădescu să preia conducerea guvernului pentru încheierea armistițiului.

117. 1944 octombrie 14.

Decret regal prin care Nicolae Rădescu este înaintat la gradul de general de divizie în rezervă.

118. 1944 octombrie 14.

Decret regal prin care generalul de divizie Nicolae Rădescu este înaintat la gradul de general de corp de armată.

119. 1944 octombrie 14.

Decret regal prin care generalul de corp de armată în rezervă Nicolae Rădescu este chemat în activitate și numit șef al Marelui Stat Major.

120. 1944 octombrie 18.

Notă despre numirea generalului Nicolae Rădescu la conducerea Marelui Stat Major.

121. 1944 octombrie 28.

Notă despre discuțiile în legătură cu formarea unui nou guvern Sănătescu.

122. 1944 decembrie 5.

Notă despre discuțiile dintre generalii Rădescu și Vasiliu-Rășcanu privind veleitățile politice ale celui din urmă.

123. 1944 decembrie 5.

Notă despre amânarea depunerii jurământului guvernului prezidat de generalul Nicolae Rădescu și reluarea tratativelor cu comuniștii.

124. 1944 decembrie 6.

Notă despre discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu și partidele de stânga pentru formarea guvernului.

125. 1944 decembrie 6.

Declarațiile făcute presei de generalul Nicolae Rădescu cu ocazia numirii sale în funcția de prim-ministru.

126. 1944 decembrie 6.

Notă despre protocolul semnat de partidele politice în legătură cu programul de guvernare.

127. 1944 decembrie 7.

Notă despre semnarea unui protocol în legătură cu programul de guvernare de către șefii partidelor care alcătuiesc guvernul.

128. 1944 decembrie 8.

Notă despre relatările unor ziariști englezi și americani în legătură cu programul guvernului Rădescu.

129. 1944 decembrie 8.

Notă a Prefecturii Poliției Capitalei în legătură cu comunicatul oficial al generalului Nicolae Rădescu transmis la radio.

130. 1944 decembrie 8.

Notă informativă despre impresia produsă la Legația Elveției de numirea generalului Nicolae Rădescu în funcția de prim-ministru.

131. 1944 decembrie 15.

Notă despre măsurile de epurare a funcționarilor din Poliție și Siguranță, pe care intenționează să le aplice generalul Nicolae Rădescu.

132. 1944 decembrie 23.

Notă despre încercarea generalului Nicolae Rădescu de a impune o nouă formulă de guvern.

133. 31 decembrie 1944.

Declarațiile făcute presei de generalul Nicolae Rădescu cu ocazia Anului Nou.

134. 1945 ianuarie 2.

Notă despre impactul produs de declarațiile generalului Nicolae Rădescu în diferite cercuri politice.

135. 1945 ianuarie 5.

Notă despre îmbunătățirea situației guvernului ca urmare a intervențiilor făcute de partidele istorice.

136. 1945 ianuarie 29.

Notă despre încercarea primului-ministru Nicolae Rădescu de a se opune influenței partidelor de extremă stângă.

137. 1945 ianuarie 30.

Notă despre neînțelegerile dintre primul-ministru Nicolae Rădescu și F.N.D.

138. 1945 februarie 7.

Notă despre atitudinea generalului Nicolae Rădescu față de hotărârea F.N.D-ului de a organiza demonstrații de stradă.

139. 1945 februarie 8.

Notă privind cenzura practicată de Sindicatul Artelor Grafice.

140. 1945 februarie 9.

Notă privind atitudinea generalului Nicolae Rădescu față de încercările comuniștilor de a obține demisia guvernului.

127. 1944 decembrie 7.

Notă despre semnarea unui protocol în legătură cu programul de guvernare de către șefii partidelor care alcătuiesc guvernul.

128. 1944 decembrie 8.

Notă despre relatările unor ziariști englezi și americani în legătură cu programul guvernului Rădescu.

129. 1944 decembrie 8.

Notă a Prefecturii Poliției Capitalei în legătură cu comunicatul oficial al generalului Nicolae Rădescu transmis la radio.

130. 1944 decembrie 8.

Notă informativă despre impresia produsă la Legația Elveției de numirea generalului Nicolae Rădescu în funcția de prim-ministru.

131. 1944 decembrie 15.

Notă despre măsurile de epurare a funcționarilor din Poliție și Siguranță, pe care intenționează să le aplice generalul Nicolae Rădescu.

132. 1944 decembrie 23.

Notă despre încercarea generalului Nicolae Rădescu de a impune o nouă formulă de guvern.

133. 31 decembrie 1944.

Declarațiile făcute presei de generalul Nicolae Rădescu cu ocazia Anului Nou.

134. 1945 ianuarie 2.

Notă despre impactul produs de declarațiile generalului Nicolae Rădescu în diferite cercuri politice.

135. 1945 ianuarie 5.

Notă despre îmbunătățirea situației guvernului ca urmare a intervențiilor făcute de partidele istorice.

136. 1945 ianuarie 29.

Notă despre încercarea primului-ministru Nicolae Rădescu de a se opune influenței partidelor de extremă stângă.

137. 1945 ianuarie 30.

Notă despre neînțelegerile dintre primul-ministru Nicolae Rădescu și F.N.D.

138. 1945 februarie 7.

Notă despre atitudinea generalului Nicolae Rădescu față de hotărârea F.N.D-ului de a organiza demonstrații de stradă.

139. 1945 februarie 8.

Notă privind cenzura practicată de Sindicatul Artelor Grafice.

140. 1945 februarie 9.

Notă privind atitudinea generalului Nicolae Rădescu față de încercările comuniștilor de a obține demisia guvernului.

141. 1945 februarie 10.

Notă despre atitudinea F.N.D-ului față de intenția generalului Nicolae Rădescu de a organiza o întrunire cetățenească.

142. 1945 februarie 10.

Notă despre atitudinea partidelor față de acțiunile întreprinse de generalul Nicolae Rădescu.

143. 1945 februarie 11.

Discursul rostit de generalul Nicolae Rădescu la Sala „Aro".

144. 1945 februarie 11.

Notă despre atitudinea adoptată de comuniști la întrunirea condusă de generalul Nicolae Rădescu.

145. 1945 februarie 12.

Notă despre impresiile cercurilor gazetărești de dreapta în legătură cu întrunirea organizată de generalul Nicolae Rădescu.

146. 1945 februarie 12.

Notă despre evenimentele petrecute în timpul conferinței de la Sala „Aro".

147. 1945 februarie 12.

Discursul generalului Nicolae Rădescu ținut la radio.

148. 1945 februarie 13.

Impresii F.N.D-iste asupra evenimentelor de la sala „Aro" – articol din ziarul „Victoria" din 13 februarie 1945.

149. 1945 februarie 14.

Un articol semnat de Tudor Arghezi despre generalul Nicolae Rădescu.

150. 1945 februarie 16.

Extras din stenograma ședinței Consiliului de Miniștri din 16 februarie 1945, privind conflictul dintre generalul Nicolae Rădescu și dr. Petru Groza.

151. 1945 februarie 24.

Proces-verbal despre evenimentele petrecute în Piața Palatului.

152. 1945 februarie 24.

Proces-verbal despre evenimentele petrecute în Piața Palatului.

153. 1945 februarie 24.

Tabel cu răniții și morții din timpul celei de-a doua manifestații din Piața Palatului.

154. 1945 februarie 24.

Apelul rostit de generalul Nicolae Rădescu la radio ca urmare a evenimentelor petrecute în Piața Palatului.

155. 1945 februarie 25.

Notă privind interzicerea difuzării în presă a discursului rostit la radio de generalul Nicolae Rădescu.

156. 1945 februarie 26.

Notă despre impresiile provocate în rândul cetățenilor de interzicerea publicării textului cuvântării rostite la radio de generalul Nicolae Rădescu.

157. 1945 februarie 26.

Notă despre impresiile produse în rândul cercurilor politice de interzicerea publicării textului cuvântării rostite la radio de generalul Nicolae Rădescu.

158. 1945 februarie 26.

Notă privind urmările discursului rostit de generalul Nicolae Rădescu la radio pe 24 februarie 1945.

159. 1945 februarie 26.

Manifestul redactat de generalului Nicolae Rădescu și adresat românilor.

160. 1945 februarie 27.

Impresiile unor politicieni cu privire la impactul produs de discursul rostit de generalul Nicolae Rădescu la 24 februarie 1945, asupra guvernului.

161. 1945 martie 2.

Scrisoare adresată generalului Nicolae Rădescu de către fiul său, publicată în ziarul „Scânteia".

162. 1945 martie 7.

Ordinul Poliției de Siguranță privind stabilirea domiciliului obligatoriu generalului Nicolae Rădescu.

163. 1945 martie 7.

Proces-verbal privind percheziția efectuată la domiciliul generalului Nicolae Rădescu.

164. 1945 martie 7.

Proces-verbal privind percheziția efectuată la domiciliul lui Nicolae Șerbănescu.

165. 1945 martie 7.

Proces-verbal privind discuțiile cu Nicolae Șerbănescu.

166. 1945 martie 8.

Declarațiile corespondenților americani la postul de radio „Dacia Română".

167. 1945 martie 9.

Discuțiile provocate în Guvernul dr. Petru Groza de refugierea generalului Nicolae Rădescu la Legația Marii Britanii.

168. 1945 martie 14.

Extras din buletinul de știri de la Radio Londra privind formarea unui nou guvern la București, condus de dr. Petru Groza.

169. 1945 martie 16.

Notă privind supravegherea generalului Nicolae Rădescu aflat la Legația Marii Britanii.

170. [1945 martie].

Notă despre activitatea generalului Nicolae Rădescu refugiat la Legația Marii Britanii.

171. 1945 martie 16.

Consemn privind urmărirea și capturarea generalului Nicolae Rădescu.

172. 1945 martie 17.

Notă privind strângerea de informații despre generalul Nicolae Rădescu.

173. 1945 martie 17.

Raport privind strângerea de informații despre generalul Nicolae Rădescu.

174. 1945 martie 20.

Decret regal care hotărăște încetarea chemării temporare în activitate de serviciu a generalului de corp de armată în rezervă Nicolae Rădescu.

175. 1945 martie 20.

Decret regal care hotărăște retragerea din armată pentru limită de vârstă a generalului de corp de armată în rezervă Nicolae Rădescu.

176. 1945 martie 20.

Raport privind strângerea de informații despre generalul Nicolae Rădescu.

177. 1945 martie 21.

Notă despre modul în care generalul Nicolae Rădescu a ajuns să se refugieze la Legația Marii Britanii.

178. 1945 aprilie 9.

Notă despre discutarea problemei „Rădescu" de către Legațiile Marii Britanii și Statelor Unite.

179. 1945 aprilie 11.

Documente confiscate în urma percheziției la domiciliul generalului Nicolae Rădescu.

180. 1945 aprilie 17.

Adresa Ministerului Afacerilor Externe către reprezentantul Misiunii Politice Britanice din România privind acordarea protecției generalului Nicolae Rădescu în eventualitatea părăsirii Legației Marii Britanii.

181. 1945 mai 8.

Referat despre asigurarea supravegherii generalului Nicolae Rădescu.

182. 1945 mai 26.

Notă despre părăsirea Legației Marii Britanii de către generalul Nicolae Rădescu.

183. 1945 august 13.

Notă despre colaborarea politică dintre generalul Nicolae Rădescu și Titel Petrescu.

184. 1945 septembrie 2.

Raport despre supravegherea generalului Nicolae Rădescu.

185. 1945 septembrie 15.

Mesajul adresat de organizația „Haiducii lui Avram Iancu" generalului Nicolae Rădescu.

186. 1945 septembrie 21.
Notă despre supravegherea generalului Nicolae Rădescu.

187. 1945 noiembrie 10.
Notă despre încheierea unui acord politic între generalul Nicolae Rădescu și Titel Petrescu.

188. 1945 decembrie 17.
Notă despre activitatea politică a generalului Nicolae Rădescu.

189. 1945 decembrie 20.
Scrisoarea generalului Nicolae Rădescu către directorul general al Siguranței Statului.

190. 1946 februarie 9.
Notă despre încetarea arestului la domiciliu a generalului Nicolae Rădescu și întâlnirile pe care acesta le are cu diferiți oameni politici.

191. 1946 februarie 12.
Notă despre discuțiile dintre generalul Nicolae Rădescu și Dinu Brătianu.

192. 1946 februarie 15.
Notă despre ideile politice ale generalului Nicolae Rădescu.

193. 1946 februarie 22.
Notă despre întâlnirea dintre generalul Nicolae Rădescu și Iuliu Maniu.

194. 1946 martie 1.
Notă despre discuțiile purtate de generalul Nicolae Rădescu cu Iuliu Maniu.

195. 1946 martie 4.
Notă privind elaborarea unui manifest de către generalul Nicolae Rădescu.

196. 1946 martie 9.
Scrisoarea generalului Nicolae Rădescu către Iuliu Maniu.

197. 1946 martie 11.
Notă despre discuțiile purtate de generalul Nicolae Rădescu cu Dinu Brătianu.

198. 1946 martie 14.
Notă privind impresiile generalului Nicolae Rădescu despre Partidul Social Democrat.

199. 1946 martie 23.
Memoriul trimis de generalul Nicolae Rădescu Misiunii Diplomatice Britanice.

200. [1946 martie].
Discurs redactat de generalul Nicolae Rădescu la moartea lui Barbu Știrbey.

201. [1946 martie].
Notă despre dorința generalului Nicolae Rădescu de a lua conducerea grupului Știrbey.

202. 1946 mai 9.
Notă despre activitatea organizației „Graiul Sângelui".

203. [1946].

Notă despre legătura dintre generalul Nicolae Rădescu și Mișcarea Națională de Rezistență.

204. [1946 mai].

Raport despre cazul generalului Nicolae Rădescu.

205. 1946 mai 21.

Notă despre intenția generalului Nicolae Rădescu de a pleca în Elveția.

206. 1946 iunie 1.

Declarația lui Ion Vulcănescu cu privire la implicarea generalului Nicolae Rădescu în activitatea organizației „Graiul Sângelui".

207. 1946 iunie 3.

Declarația lui Brutu Teodor în legătură cu implicarea generalului Nicolae Rădescu în activitatea organizației „Haiducii lui Avram Iancu".

208. 1946 iunie 5.

Declarația lui Ion Vulcănescu privind implicarea mai multor persoane, printre care și generalul Nicolae Rădescu, în activitatea de rezistență națională.

209. [1946].

Notă privind intenția generalului Nicolae Rădescu de a pune bazele unui partid politic.

210. 1946 iunie 15.

Notă despre cererea generalului Nicolae Rădescu pentru obținerea unui pașaport.

211. 1946 iunie 15.

Adresă către Direcțiunea Generală a Poliției cu privire la avizarea negativă a cererii de eliberare a unui pașaport pentru generalul Nicolae Rădescu.

212. 1946 iunie 18.

Proces-verbal al anchetei privind modul în care a plecat din țară generalul Nicolae Rădescu.

213. 1946 iunie 20.

Referat despre modul în care generalul Nicolae Rădescu a reușit să părăsească țara.

214. 1946 iunie 21

Notă despre impresiile cercurilor liberale și național-țărăniste privind plecarea din țară a generalului Nicolae Rădescu.

215. 1946 iunie 21.

Notă despre reacția provocată la Legația Marii Britanii de plecarea din țară a generalului Nicolae Rădescu.

216. 1946 iunie 24.

Notă despre intenția generalului Nicolae Rădescu de a organiza un Comitet al Românilor Liberi la Londra.

217. 1946 iunie 27.

Notă privind corespondența generalului Nicolae Rădescu.

218. [1946 iunie].

Informare asupra modului în care generalul Nicolae Rădescu a reușit să părăsească țara.

219. 1946 iulie 19.

Notă despre intenția constituirii unui guvern român la Londra, condus de generalul Nicolae Rădescu.

220. 1946 august 13.

Notă despre memoriul redactat de generalul Nicolae Rădescu și Grigore Gafencu, înaintat forurilor în drept la Conferința de Pace.

221. 4 noiembrie 1946.

Extras din buletinul informativ al postului de radio „Kyrenia" Cipru în legătură cu situația generalului Nicolae Rădescu în Cipru.

222. 1946 noiembrie 18.

Decizia nr. 2 a Curții Militare de Casare și Justiție din 18 noiembrie 1946.

223. 1947 februarie 24.

Notă despre activitatea generalului Nicolae Rădescu în exil.

224. [1947 martie].

Manifestul adresat țării, semnat de generalul Nicolae Rădescu.

225. 1947 iunie 21.

Notă informativă despre răspândirea la Arad a unor manifeste semnate de generalul Nicolae Rădescu.

226. [1947 iunie].

Tabel cu localitățile, persoanele și instituțiile cărora le-a fost expediat manifestul semnat de generalul Nicolae Rădescu.

227. [1947 iulie].

Notă despre protestul generalului Nicolae Rădescu în legătură cu arestările efectuate de autoritățile comuniste în rândul membrilor Partidului Național Țărănesc.

228. 1947 iulie 15.

Telegrama trimisă de generalul Nicolae Rădescu de la Paris Consiliului de Miniștri.

229. 1947 august 20.

Protestele generalului Nicolae Rădescu în legătură cu tratamentele aplicate național-țărăniștilor arestați.

230. 1947 noiembrie 11.

Raportul generalului Nicolae Rădescu despre situația din R.P.R., publicat în ziarul „Le Monde".

231. 1947 decembrie 14.

Cuvântarea rostită de generalul Nicolae Rădescu la banchetul Comitetului Național Român – American pentru Democrație, publicată în ziarul „Foaia poporului".

232. 1948 ianuarie 7.
Notă privind zvonurile care circulă în jurul generalului Nicolae Rădescu.

233. 1948 martie 12.
Extras din ziarul „Le Monde" despre reacția generalului Nicolae Rădescu în legătură cu abdicarea Regelui Mihai I.

234. 1948 aprilie 6.
Notă despre Comitetul condus de generalul Nicolae Rădescu.

235. 1948 aprilie 29.
Adresa Direcției Generale a Siguranței Statului către Inspectoratul de Siguranță al Capitalei privind începerea investigațiilor asupra legăturilor pe care le au în țară generalul Nicolae Rădescu și alții.

236. 1948 iulie 10.
Notă despre generalul Nicolae Rădescu.

237. 1948 noiembrie.
Mesajele adresate Regelui Mihai I și românilor din exil de generalul Nicolae Rădescu, publicate în ziarul „Uniunea Română".

238. 1948 noiembrie 20.
Apel adresat românilor de generalul Nicolae Rădescu la postul de radio „Vocea Americii".

239. 1948 decembrie 25.
Extras din B.I.R.E. despre comentariile făcute de românii din străinătate în legătură cu mesajul adresat acestora de generalul Nicolae Rădescu.

240. 1949 ianuarie 11.
Declarațiile generalului Nicolae Rădescu în legătură cu înființarea Uniunii Democrate a Românilor Liberi, publicate în B.I.R.E.

241. 1949 februarie 24.
Declarațiile generalului Nicolae Rădescu în fața Comitetului pentru Anchetarea Muncii Forțate.

242. 1949 aprilie 21.
Relatarea pe scurt a discursului rostit de generalul Nicolae Rădescu în fața „Comisiei de Anchetă a Muncii Silnice", publicată în ziarul „La Nation Roumaine".

243. 1949 mai 9.
Declarațiile generalului Nicolae Rădescu la Conferința refugiaților din Europa Răsăriteană.

244. 1949 iunie 28.
Comentarii despre neînțelegerile financiare apărute în cadrul Comitetului Român de la New York, publicate în ziarul „Era Nouă".

245. 1949 decembrie 12.
Notă despre apariția unui manifest ostil generalului Nicolae Rădescu.

246. [1949 decembrie].
Manifestul redactat de G. Racoveanu împotriva generalului Nicolae Rădescu.

247. 1949 decembrie 15.

Fragment din protestul Comitetului Național Român la O.N.U. în legătură cu execuțiile din R.P.R., publicat în ziarul „La Nation Roumaine".

248. [1949].

Notă despre activitatea generalului Nicolae Rădescu.

249. 1950.

Notă despre activitatea generalului Nicolae Rădescu în exil.

250. 1951 februarie 17.

Notă despre generalul Nicolae Rădescu.

251. 1951 septembrie 13.

Notă despre activitatea generalului Nicolae Rădescu la Paris.

252. 1951 octombrie 10.

Notă despre generalul Nicolae Rădescu.

253. 1952 august 25.

Scrisoarea generalului Nicolae Rădescu trimisă judecătorului de instrucție al Cantonului Berna — Elveția.

254. 1953 februarie 5.

Notă despre scrisoarea generalului Nicolae Rădescu adresată judecătorului de instrucție al Cantonului Berna – Elveția.

255. 1953 februarie 10.

Notă despre scrisoarea generalului Nicolae Rădescu adresată judecătorului de instrucție din Cantonul Berna – Elveția.

256. 2000 ianuarie 17.

Decizia nr. 1 privind recursul în anulare declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție împotriva deciziei nr. 2 din 18 noiembrie 1946 a Curții Militare de Casare și Justiție și deciziei nr. 2807 din 28 octombrie 1948 a Curții Supreme – Secția Penală.

THE LIST OF DOCUMENTS

Part I – Manuscripts

1. 6th of April 1964.

Explanatory note concerning the discovery of few manuscripts belonging to Nicolae Rădescu in his niece's house, Aura Sachelarie.

2. [after 6th March 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about setting up the government.

3. [after 6th March 1945].

The negociations between General Nicolae Rădescu and the communists for setting up the Govern. 18

4. [after 6th March 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about his relationships with F.N.D.

5. [? November 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about the government and the following period.

6. [November 1945].

General Nicolae Rădescu's letter to the American delegate at Bucharest, Mark Ethridge.

7. [after 6th March 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about the communists' attitude towards Iron Guardists.

8. [after 23th March 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about the agrarian Reform.

9. [April? 1945].

General Nicolae Rădescu's notes about the law concerning war criminals.